

mping ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς. Ἔως τώρα ποῦ ἐγένετο αὐτό, οἱ εἰσαγωγεῖς ἐκεῖ τηλεγραφοῦσαν στοὺς ἐδῶ: Δύνασθε νὰ προσφέρετε ὄσα καὶ οἱ ἄλλοι; Οἱ δικοὶ μας «ἐλεύθεροι» ἀπεδέχοντο (Accept! τοῦ Μπάμπη τὸ κρέας). Ἔτσι ἔλαμπε τὸ περίφημον δαιμόνιον διὰ τὸ ὅποιον ἀνοήτως ὑπερφηανόμεθα ὅτι κατέχομεν πάντᾳ καὶ ἡγάλλοντο ὅταν ὁ ἕνας ἔτρωγε τὸν ἄλλον. Τοῦ παραγωγῶ δὲν ἔπεφτε λόγος. Ἔσφιγγε τὴν ζώνην καὶ ἐταξίδευεν στὸν Μινώταυρον. Καὶ τὸ κράτος ἔμενε μὲ τὰ ἰδανικά τῆς ἐλευθερίας—ἀσυδοσίας.

Θὰ ἀπετύγγανεν ὁ ἐξηλεκτρισμὸς ἂν ἐδίδατο σημασία στοὺς ἐξωνημέρους κονδυλοφόρους: περὶ ἐλευθερίας καὶ θαυμάτων τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας κ.λ.π. καὶ ἡ χώρα θὰ ἔμενε στὴ φτώχεια.

Ὅταν τελευταίως ἀνέκυψε τὸ ΚΑ-ΠΝΙΚΟΝ καὶ ἐξέσπασεν ἡ γνωστὴ ἀγανάκτησις, πολλοὶ ἠλπίσαν ὅτι ἦλθεν ἐπὶ τέλος ἡ ὥρα. Χαρακτηριστικὴ ἦτο καὶ μία δημόδης ἐπιφώνησις: «Μπράβο Π...αλληκάρι μας!».

Μόνον μία ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ὅπως συνιστᾷ ἡ συνθήκη Ρώμης καὶ ὅπου θὰ καταλήξωμεν, θὰ δύναται νὰ ἐπέμβῃ στὰ Dumping στὸ Conference καὶ τὰ ἄλλα ζητήματα ποῦ θὰ ἀνακύψουν.

Ἀνάγκη ἐθνικῆς ὀργανώσεως

Ὅσονδήποτε καὶ νὰ ἐργασθῶμεν, ὅταν τὸ εἰσὸδήμᾳ μας φαλκιδεῦται ὄλα πᾶν χαμένα. Μόνον ἡ ἐνιαία διαχειρίσις θὰ δώσῃ τὴν ὀρθολογιστικὴν κατεύθυνσιν. Ὁ ἀείμνηστος Δ. Γούναρης εἰσηγήθη τὸ 1903 τὴν ἐνιαίαν διαχείρισιν. Ἐκτοτε συνεζητεῖτο, ἀνεπτύσσεται καὶ ἐφηρμόσθη ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι τοῦ 1952. Εἶχα τὸ προνόμιον κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ε. Δ. νὰ συνεργασθῶ μὲ ἐξαιρέτα πρόσωπα τοῦ σταφιδε-

μπορίου, μὲ πλήρη κατανόησιν ἀμφοτέρωθεν καὶ μὲ μεγάλας καὶ καταφανεῖς ὠφελείας καὶ διὰ τοὺς παραγωγοὺς καὶ διὰ τοὺς ἐξαγωγεῖς. Τὰ κυριαρχοῦντα ὅμως συμφέροντα τῶν ἰσχυροτέρων κεφαλαιοκρατικῶν ταξικῶν ὁμάδων τοῦ ἐμπορίου ὑπερίσχυσαν τῶν πτωχοτέρων—ἀσθενεστέρων ἀγροτῶν καὶ τὸ κράτος δυστυχῶς κατήργησε τὸν θεσμὸν τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως. Εἰς μάτην ἔκτοτε ἠγωνίσθησαν αἱ ὀργανώσεις τῶν σταφιδοπαραγωγῶν: Συνεταιρισμοί, Ἐνώσεις, Συνομοσπονδία, Α.Σ.Ο. καὶ συνέδριά τῶν διὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὸν θεσμὸν τῆς Ε. Δ. εἰς τὸν ὅποιον βρῆκαν ἀσφάλειαν κατὰ τῶν παρεισάκτων καὶ κερδοσκόπων. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν τὴν ἐνιαίαν διαχείρισιν τῶν, τὴν Marketing Raisins Order. Οἱ Αὐστραλοὶ τὸ D. F. Control Board. Τὴν τάξιν οἱ μὲν, τὸν «ἐλεγχον» οἱ δέ. Ἐμεῖς κατέχομεν τὴν ἀταξίαν καὶ τὴν ἀσυδοσίαν ἐνώπιον τῆς «μεγάλῃς» ιδέας τῆς ἐλευθερίας ἐμπορίου. Μὰ αὐτοὶ οἱ λαοὶ ποῦ αἱ ὀργανώσεις τῶν εἶναι αὐστηρότεροι τῆς ἰδικῆς μας Ε. Δ., δὲν γνωρίζουν ἀπὸ ἐλευθερίαν; Ἡμεῖς θὰ τὺς διδάξωμεν; Ἄς ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τέλος τὸ ἀμερικανικὸν ἢ αὐστραλιανὸν σύστημα. Πρὸς Θεοῦ ὅμως ἄς λειψῇ τὸ ἀμαρτωλὸν καθεστὼς τῆς προχειρότητος, τῆς ἀσυδότου αὐτοτελείας ποῦ ἔφεραν τὴν φτώχεια στοὺς παραγωγοὺς ἀλλὰ καὶ στοὺς ἰδίους ὅπως ἐπισημῶς ὠμολογήθη ὅτι τὸ ἐμπόριον μόνον ζημίας δρέπει κάθε χρόνον.

Ἀρχαὶ λειτουργίας ἐνιαίας διαχειρίσεως

Ἐκ τῆς ἐπὶ 12ετίαν (1940—1952) λειτουργίας τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως ἐν τῷ Α.Σ.Ο., τῆς κτηθείσης πείρας, τῶν συζητήσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὁ προσφορύτερος τρόπος λειτουργίας τῆς Ε. Δ. ἐξετέθη εἰς τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Χ. Εὐελπίδου Ἐταιρίαν Γεωργοοικονομικῶν μελε-